

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 7174/26.11.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.30 din Legea nr.53/2003 Codul muncii (b586/12.11.2025)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru completarea art.30 din Legea nr.53/2003 Codul muncii (b586/12.11.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 26.11.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- obligația „certificării” de către un minister a autenticității unor acte de studii care beneficiază de prezumția de autenticitate prin însăși forma lor creează, pe de o parte, mecanisme birocratice complicate și de durată, conducând la încălcarea termenelor legale privind desfășurarea concursurilor (inclusiv prin faptul că Ministerul Educației și Cercetării nu are atribuții de certificare de acest tip, iar

certificarea poate viza doar suportul actului de studiu, nu și toate datele înscrise în acesta, care pot fi confirmate doar de către instituția de învățământ).

- în ipoteza în care o persoană ar participa la mai multe concursuri de angajare, inclusiv în cadrul aceleiași instituții, s-ar ajunge la multiplicarea cu relevanță strict formală a certificării aceluiași acte de studii, la infinit, propunerea legislativă neprevăzând termene obligatorii pentru certificare și nici efectele juridice ale nerespectării lor de către Ministerul Educației și Cercetării. De altfel, inițiatorii nu prevăd nici efectele juridice ale neîndeplinirii obligației de verificare;
- pe de altă parte, o astfel de prevedere încalcă principii universale de drept – cum ar fi prezumția de bună-credință – și ar da naștere unui regim de drept în care orice cetățean este tratat ca un posibil infractor în cele mai banale gesturi cotidiene (cum ar fi participarea la un concurs pentru un loc de muncă);
- instituțiile care au emis diplomele trebuie să fie acreditate, drept pentru care supracertificarea unui document original emis de o instituție acreditată nu este necesară;
- legiuitorul trebuie să se asigure de faptul că Ministerul Educației și Cercetării, prin Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor (CNRED) are capacitatea de a certifica autenticitatea oricărui document de studiu necesar participării la orice concurs/examen la autorități sau instituții publice. Orice astfel de limitare ar însemna afectarea dreptul de participare la concurs;
- inițiativa legislativă nu precizează în sarcina cui este obligația de a certifica documentele de studii solicitate și depuse în vederea participării la concurs/examen: organizatorul concursului sau candidatul. Propunerea legislativă trebuie să fie clară și completată pe cale de consecință cu o astfel de dispoziție;
- de asemenea, legiuitorul trebuie să se asigure că nu există costuri pentru candidați privind obținerea unei astfel de certificări;
- propunerea legislativă nu are în vedere normele legislative deja aplicabile, inclusiv dispozițiile Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, dar nici a normelor naționale (a se vedea în acest sens, cu titlu de exemplu, Regulamentul actelor de studii universitare, anexa la OMEC nr. 4156/2020);
- norma de reglementare pe astfel de dispoziții nu trebuie să fie Codul muncii, ci reglementarea modului de organizare a concursului sau examenului trebuie să se realizeze prin acte administrativ normative de putere inferioară.

Președinte,
Sterică FUDULEA